

„Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti v úděl jsem přijal“ (Mdr 7,7).

Je po volbách a moudrosti bude v zemi jistě zapotřebí. Ale nejenom tam nahoře. Kdo by nepotřeboval být moudrým? Jsme moudří? Mohou do naší blízkosti vcházet druzí, aby zakusili moudrost? Neseme moudrost pro své děti a vnoučata, že by se od nás mohli učit životu?

Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti v úděl jsem přijal. Toto je verš z knihy Moudrosti, která se odvolává na krále Šalamouna pověstného moudrostí. Jeho moudrost přitahovala mnohé, aby ji vyslechli. Jak k ní přišel? Zde bychom měli zbystřit, protože zde bude pro nás i cesta k nalezení moudrosti.

1. *Knihy královská* vypráví, že Šalamoun měl nastoupit po svém otci, králi Davidovi, na izraelský trůn. Byl však hodně mladý, proto volal k Bohu o pomoc. V noci se mu zdál zvláštní sen. Zdálo se mu, že k němu hovoří Bůh a nabízí mu: *„Žádej, co budeš chtít“ (1. Král 3,5)*. Ve snu nechtěl ani bohatství, ani dlouhý věk. Koneckonců bohatství měl po otci a byl mlád, proto se dlouhověkostí ani zdravím netrápil, ale trápila ho nezkušenost mládí. Rád by dobře vedl svůj lid, rád by dobře rozlišovat, co je pro lid prospěšné a co ne. Nemyslel na sebezajištění, ale na službu pro národ. Právě pro tento postoj mu byla Bohem dána moudrost, která předčila mnohé (srov. 1. Král 3,4-15). Celý tento příběh je orámován dvojí obětí Hospodinu, a toto je pro nás důležité. Dříve, než se Šalamounovi zdál onen památný sen, tak čteme v 1. Knize královské, že na posvátném návrší obětoval Hospodinu přes 1000 býků (srov. 1. Král 3,4). Jakmile procitl ze snu, znovu předstoupil v Jeruzalémě před schránu Hospodinovy smlouvy, a opět obětoval zápalnou oběť (srov. 1. Král 3,15) a po ní vystrojil všem svým služebníkům hody. Modlil se, a byla mu dána moudrost. A jak můžeme vidět, nebyl to žádný troškař, jako že by stačila jedna malá ušmudlaná rychlá modlitbička ve smyslu, *„tak si to Bože nějak zařídí, já si mezi tím schrupnu.“*

Zde máme návod i pro nás, jak moudrost hledat. Je zapotřebí velkorysosti v námaze hledání moudrosti u Hospodina. Příběh, který jsme dnes slyšeli v evangeliu, velkorysost podtrhuje: Ježíš bohatému mladíku řekl: *„Jdi, prodej všechno co máš a rozdej chudým...pak přijď a následuj mě (Mk 10, 21).“*

Být velkorysý před Bohem, je tedy cesta k moudrosti. Nedávat Bohu jen zbytky ze svého času a svých sil. Šalamoun obětoval 1000 býků. Mladík měl dát všechno. Jak je to s naším hledáním moudrosti? Není to často, že se ráno trošku pokřičujeme v běhu do práce a večer taktéž usínáme s malou modlitbičkou. A co naše rodiny, domácnosti, co náš dům? Netrpí po takové „vydatné“ modlitbě podvýživou tvé moudrosti?

Zkusme přemýšlet nad svou velkorysostí vůči Bohu. *„Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti v úděl jsem přijal.“* Toto je pozvání na cestu. Pojdme společně, opírejme se jeden o druhého, pojdme za naším Pánem hledat a prosit o moudrost.